

VIVAT ACADEMIA

sekretariaat :

em. jacqmainlaan 126

1000 brussel – tel. 02 - 218 68 20 – pr 000-0429238-13

verantwoordelijke uitgever :

lic. hugo hermans

oude kerkstraat 56, 2000 antwerpen

BETAAL UW BIJDRAGE voor het academiejaar 1975-'76 op de postrekening 000-0429238-13, Verbond der Vlaamse Academics, Brussel. Vermeld de afdeling waartoe U wilt behoren, indien U niet geografisch bij de afdeling van Uw woonplaats wenst te worden ingedeeld. De bijdrage werden als volgt aangepast : steunende leden 1000 F of meer, gewone leden vanaf het zesde jaar na promotie 500 F, pas-afgestudeerden de eerste vijf jaar na promotie 200 F, dienstplichtigen 200 F, bijkomende leden, ook academics, in hetzelfde gezin, per persoon 100 F, vrijblijvend clubgeld voor Antwerpen 100 F. Vergeet niet bij de overschrijving duidelijk de bestemming te vermelden. WERF OOK NIEUWE LEDEN, aldus maakt U het V.V.A. sterker ; zo kan het meer doen voor de Vlaamse zaak in het algemeen en voor de zaak der academics in het bijzonder.

Festival van Vlaanderen 1975

op dinsdag 2 september 1975 te 20.30 uur

in het Paleis voor Schone Kunsten te Brussel, concert door de

Newyork Philharmonic

onder leiding van dirigent Pierre BOULEZ

PROGRAMMA

Ludwig van Beethoven : Symfonie nr. 7 in A (de „Vlaamse symfonie”)

Ligeti : Lontano

Gustaf Mahler : Symfonie nr. 10 – Adagio

Bela Bartok : de Wonderbaarlijke Mandarijn – suite

Zoals vorige jaren heeft het V.V.A. voor U beslag gelegd op het eerste middenbalkon van het Paleis voor Schone Kunsten. Het ligt in onze bedoeling aldus het Festival van Vlaanderen te Brussel te steunen, onze Vlaamse aanwezigheid aldaar te bekemtonen en tevens het contact tussen onze leden te bevorderen. Ook is na afloop een gezellig samenzijn voorzien. Wij hebben voorlopig 150 plaatsen voorbehouden, wacht niet tot deze alle uitverkocht zijn en bestel onmiddellijk. Wij hebben deze plaatsen bekomen tegen de zeer gunstige prijs van 300 F (i.p.v. 400 F). De bestelling, door telefonische contactname en/of overschrijving – waarbij men verzocht is het aantal gewenste plaatsen en de reden van de betaling duidelijk mede te delen – gebeurt voor de diverse gouden en afdelingen zoals hierna aangegeven (zie volgende pagina).

Hoe inschrijven voor ons concert van het festival van vlaanderen

ANTWERPEN : door storting van het bedrag op rekening 414-3106661-78 van V.V.A. Antwerpen of telefonisch bij onze penningmeester ir. Erik BRINCKMAN, tel. 49 94 80.

KLEIN-BRABANT : door storting op rekening 417-7023321-09 of telefonisch 052-33 22 83.

BRABANT : door storting op postrekening 000-0429238-13 van het Verbond der Vlaamse Academici, Brussel.

LIMBURG : bestelling bij ir. Frans HENDRICKX, tel. 011-67 33 41.

OOST-VLAANDEREN : door storting op postrekening 000-0429238-13 van het Verbond der Vlaamse Academici, Brussel.

WEST-VLAANDEREN : door telefonische bestelling

Brugge : apotheker Robert VANHAVERBEKE, tel. 33 19 82.

Ieper : lic. Karel BILLIET, tel. 42 25 67.

Kortrijk : Mevr. CALLEWAERT, tel. 21 18 77.

Oostende : dr. Luc D'HOORE, tel. 059-70 76 69.

Roeselare : lic. Karel RIJCKEWAERT, tel. 20 49 84 of 20 63 02 (kantoor).

of ook, bij afwezigheid of onbereikbaarheid van voorgaanden, gewoon bij het

CENTRAAL SECRETARIAAT : tel. 02-218 68 20 (werkdagen 8 tot 12 uur) en storting op postrekening 000-0429238-13, Verbond der Vlaamse Academici, Brussel.

ANDERE CONCERTEN

In de hoop U daarmee een dienst te bewijzen, hebben wij door samenwerking met de organisatoren van het Festival van Vlaanderen als V.V.A.-leden eveneens een rangverhoging kunnen bedingen voor de andere concerten te Brussel-Leuven. De leden van Brabant kregen de programmabrochure reeds toegezonden, de andere leden van het V.V.A. kunnen ze aanvragen op het centraal secretariaat. Deze rangverhoging kan worden bekomen : 1. **schriftelijk**, door storting op giro 000-0133621-52 van het Festival van Vlaanderen Brussel-Leuven met vermelding van uw lidmaatschapsnummer (V.V.A.-lid nr. ...). 2. **rechtstreeks**, op vertoon van de lidmaatschapskaart van het V.V.A. bij het informatiekantoor Intercom, Bondgenotenlaan 56, 3000 LEUVEN, tel. 016-22 76 03. 3. **ter plaatse**, alleen bij de aanvang van het concert, op vertoon van de lidmaatschapskaart.

De algemene ledenvergadering

OP ZATERDAG 8 NOVEMBER 1975

heeft dit jaar plaats in een „historisch kader”, het

KASTEEL van HAM te STEENOKKERZEEL

akademische spreker : Dr. A. BONTE, R.U.G.

THEMA : De academicus in onze hedendaagse samenleving

Hierbij worden behandeld, zijn plaats in de samenleving, de administratie, het onderwijs en het bedrijfsleven, naast beschouwingen over de herziening van de universitaire opleiding, de plaatsingsmogelijkheden voor afgestudeerde academici, de inter-universitaire samenwerking, de numerus clausus en andere verwante problemen. Ter inleiding mogen wij met aandrang verwijzen naar ons hoofdartikel. Na afloop is een aperitief, een banket of koud buffet en een avondfeest voorzien. Het aantal plaatsen is beperkt, men gelieve tijdig in te schrijven.

academische werkloosheid

het gaat ons allen aan !

Op dit ogenblik leven wij in een wereld die doorlopend in een mutatiestoestand verkeert. Gevestigde waarden en instellingen worden bijna dagelijks aangevallen of op de helling gezet. Heilige huisjes worden één na één met de grond gelijk gemaakt. Ook de eerbiedwaardige universiteit, de „ivoren toren van kennis en vernuft“, is reeds een hele tijd op haar grondvesten aan het daveren. Bovendien heeft de huidige, zeer ongunstige economische situatie lelijk huis gehouden op de zo inflatiegevoelige academische arbeidsmarkt. Daar heerst voortaan nog één enkele wet: „the survival of the cleverest“. Samen met de Nederlandse minister Pronk, mogen wij ons met reden de vraag stellen of er tegen de jaren '80 niet meer dan 40 pct. van de universitair geschoolden werkloos of althans *beneden hun diplomakwalificaties* tewerkgesteld zullen zijn.

Wij menen dat het V.V.A., dat in Vlaanderen gerust mag doorgaan als de enige representatieve vereniging, die academici uit de verschillende universitaire of gelijkgestelde instellingen, uit de verschillende vakdisciplines en uit diverse ideologische strekkingen verenigt, zonder haar primordiale rol van Vlaamse strijdvereniging te veronachtzamen, ten zeerste met deze problematiek moet begaan zijn. Daarom hebben wij dan ook als thema voor de volgende jaarlijkse algemene vergadering gekozen: „*Plaats en rol van de academicus in ons huidig maatschappelijk bestel*“. De academici zijn een stel cultureel, moreel en intellectueel bevooroordeelden, maar het valt sterk te betwijfelen of ze dit nog zijn op het materieel-maatschappelijk vlak. In het verleden was de academicus ipso facto voorbestemd om zich, als gevestigde burger, weinig zorgen te moeten maken betreffende materiële welstand. Intussen, en ten dele gelukkig maar, is de academicus van zijn elitair voetstuk gehaald, van waar hij vaak al te minachtend neerkeek op de andere geledingen van de maatschappij. Met deze „terugkeer onder de mensen“ heeft de academicus echter ook en wellicht definitief alle garanties op een zorgeloos bestaan verloren. Dit laatste schijnt momenteel alleen nog het voorrecht van filmgoden, charmezangers of beroepssportlui.

Bij deze bedenkingen moet de belangrijkste plaats worden ingeruimd voor het feit dat de werkloosheid bij academisch geschoolden in de laatste jaren zorg-

wekkend is toegenomen. Er zijn op dit ogenblik reeds meer werkloze universitair-afgestudeerden dan er V.V.A.-leden zijn. De universitaire paria, tot voor kort een onmogelijkheid, is een realiteit geworden.

Hoe kan men blijven vasthouden aan de democratisering van het hoger onderwijs, wanneer de zoon van de Vlaamse arbeider dagelijks moet ervaren, dat hij na zijn universitaire studie evenveel of wellicht nog meer risico's loopt dan zijn eigen vader, om zijn carrière te beginnen in de weinig begeerde status van werkloze !

De academicus die zich niet als zelfstandige kan vestigen, heeft daarbij nog het ongelijk, dat hij als leerkracht, ambtenaar of kaderlid vaak volledig verstoken blijft van elke steun vanwege syndikale of beroepsverenigingen, waarop hij als „intellectueel arbeider“ toch alleszins recht zou mogen laten gelden. Immers, in de voornoemde organisaties is democratisch, maar ook demagogisch, alleen de „wet der grote getallen“ van toepassing. Dit is niet de enige reden. De jonge universitaires vormen voor de syndikaten in openbare diensten ook een gevaarlijke aanwas in vergelijking met de ongevaarlijke, maar numeriek zoveel belangrijker, groep aangeslotenen van lager niveau, waarvan de ambities niet verder reiken dan het eeuwig intrigeren naar benoemingen en bevorderingen.

Wanneer een jong universitair terecht komt in een dergelijke ge-préconditioneerde administratie, waarvan dan nog zovele sectoren in een vóór-wetenschappelijk stadium verkeren, dan hoeft hij, voor wat hij op de universiteit niet heeft geleerd, en dat is heel wat, niet te rekenen op enige vorm van medewerking vanwege zijn ondergeschikten, en nog minder vanwege zijn meerderen, die hun positie in gevaar zien en hem zo vlug mogelijk op een zijspoor willen „uitrangeren“.

Om gelijkaardige redenen voelen zich ook de licentiaten, leerkrachten in het secundair onderwijs, door dezelfde organisaties bedreigd. In dat opzicht is het *voorstel Dubois*, uitgaande van het „paritair comité (administratie-vakbonden) voor het statuut van het personeel in het rijksonderwijs“, een veeg teken. Het zou immers de licentiaten enkel nog als lesgevers dulden in de twee laatste (determinatie-) jaren van het vernieuwde secundair onderwijs (V.S.O.) en dan

**DE KLEUREN DER VLAMINGEN : ZE BETALEN ZICH BLAUW, ERGEREN ZICH ROOD,
MAAR BLIJVEN GEEL BRAAF...**

alleen in de specialiteit van hun universitaire opleiding. De eerste vier jaren (de observatie en oriëntatiecyclus) zou het exclusieve jachtterrein worden voor de veel talrijkere regenten, vertalers en tolken. Het valt sterk te betwijfelen of dit voorstel, wanneer het tot maatregel uitgroeit, de kwaliteit van het V.S.O. zal verbeteren. Een dergelijk eenzijdig genomen initiatief bewijst nog maar eens hoe de vakbonden hun licentiaten-aangeslotenen gewoon weg laten vallen.

Het is zeker niet de roeping van het V.V.A. om uit te groeien tot een beroeps- of syndikale organisatie, maar heeft de jonge academicus, die vogelvrij verklaarde in de jungle van de arbeidsmarkt niet het recht een beroep te doen op ons aller academische collegialiteit en solidariteit?

Indien het V.V.A. niet afzijdig wil blijven, welke vorm moet dan aan ons initiatief worden gegeven? Moet en kán er gedacht worden aan pre-universitaire voorlichting of post-universitaire dienstverlening?

Deze en andere vragen zou het V.V.A.-bestuur samen met U willen bespreken op onze *algemene ledenvergadering die doorgaat in het „historische” kasteel van Ham te Steenokkerzeel op zaterdag 8 november e.k.*

Er werd gedacht aan de behandeling van het thema in sectievergaderingen. In een eerste sectie zou meer bepaald de problematiek rond de huidige *intellectuele arbeidsmarkt* worden behandeld met ondermeer bijdragen over universitaire werkloosheid, de toestand van de licentiaten in het V.S.O., de universitair in het bedrijfsleven en in het openbaar ambt.

Een tweede sectie zou vooral de *toekomstprospecties voor academisch geschoolden* op het oog hebben. Hier zouden onderwerpen kunnen aan bod komen zoals de polyvalente opleiding, nieuwe vakdisciplines, (documentaire informatica, welzijnzorg, enz.) evenals nieuwe perspectieven inzake wetenschappelijke research, tewerkstelling in de openbare- en de privésector, „open universiteit”, numerus clausus, rationalisatie van het hoger onderwijs, enz.

Bij de realisatie van deze, wellicht al te ambitieuze opzet durven wij rekenen op uw medewerking. De meesten onder U, hetzij als jong afgestudeerde, hetzij als oudere academicus met kinderen, bloedverwanten of vrienden die de leeftijd hebben bereikt waarop zij al dan niet moeten opteren voor universitair onderricht, hebben zich reeds terdege rekenschap kunnen geven van de ernst van de toestand.

Op deze ernst dient dringend gewezen te worden want de overstelpte overheid schijnt zonder meer aan het probleem voorbij te gaan, met uitzondering nochtans van het Departement van Cultuur, dat het initiatief nam om twintig Vlaamse academici tewerk te stellen bij het inventariseren van historische monumenten.

Wij richten dan ook tot U een dringende oproep om

actief deel te nemen aan de voorbereiding van dit V.V.A.-initiatief. Laat ons rechtstreeks of langs de gouw-secretarissen om uw ideeën en suggesties kennen in verband met de uiteindelijke vormgeving, het thema en de sprekers van onze algemene vergadering. Aldus zal het programma te Steenokkerzeel in grote mate rekening kunnen houden met de desiderata van de basis. Aldus zal de algemene ledenvergadering beantwoorden aan haar oorspronkelijk opzet, namelijk een klankbord te zijn voor hetgeen er in de verschillende afdelingen leeft in verband met een acuut academisch en Vlaams probleem.

Aan diegenen die zich bij het bepalen van een thema voor de algemene vergadering liever zouden houden bij het *traditioneel-Vlaamse eisenpakket*, willen wij voorhouden dat de hier besproken problematiek direct aansluit bij de eigen doelstellingen. Laten wij inderdaad niet vergeten, dat het zeer dikwijls volstaat bepaalde accenten te verleggen om gegronde taaleisen in concreto socio-demografische stellingnamen om te buigen. Het niet naleven van de taalpariteit in de ziekenhuizen van het Brusselse C.O.O. heeft voor gevolg dat 209 franstalige artsen de plaats innemen van hun nederlandstalige collega's. *Ook dit komt neer op broodroof!*

De 53 pct. kredieten voor wetenschapsbeleid die aan franstaligen werden toegewezen, betekenen een slordige 840 miljoen die aan de Vlaamse vorsers wordt ontzegd, wanneer slechts een fifty-fifty-verdeling wordt in acht genomen. Konsekwent met de „Nols-rekening” (aantal uitgereikte Belgische identiteitskaarten) zouden wij zeker op meer dan 60 pct. van deze kredieten mogen aanspraak maken.

Begin 1974 werden op het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (Ministerie van Volksgezondheid) 20 mandaten van wetenschappelijk vorser vakant verklaard. Wilde men iets doen aan het taalevenwicht in deze wetenschappelijke rijksinstelling, welke zoals te verwachten, zeer sterk in het nadeel van de Vlamingen uitviel, dan had een verhouding van minstens 13 nederlandstaligen tegen 7 franstaligen in acht moeten genomen worden. Het werd echter een verhouding van 13 franstaligen tegen 7 nederlandstaligen. Het Vlaamse aktiecomitee voor Volksgezondheid protesteerde onmiddellijk en terecht tegen deze zoveelste taal-wantoeestand, maar intussen had de maatregel verschillende jonge Vlaamse academici naar het stempelbureau verwezen.

Daar waar de Vlamingen voor 70 pct. bijdragen in het jaarlijks contingent van diensplichtige militairen, 65 pct. van de belastingen voor hun rekening nemen en in het totaal 60 pct. van de *autochtone* Belgische bevolking vertegenwoordigen, worden zij stelselmatig tekort gedaan in die sectoren waarin zij traditioneel sinds de oprichting van de staat in 1830 geminoriëerd werden *en dit momenteel nog altijd zijn!* Denken wij maar aan de cijfers bij de hogere leger-

leiding, de rijksadministratie, de administratie en de gezondheidszorg in de Brusselse agglomeratie, het wetenschappelijk onderzoek en noem maar op.

Laat ons tenslotte ook denken aan de uitbouw van onze eigen vereniging. Waar er in Vlaanderen jaarlijks zo een 5000 academici gediplomeerd worden blijft ons ledenaantal relatief laag. Locale situaties hebben voorzeker deze toestand mede bepaald. De uitbouw van de vereniging verloopt niet altijd op een even homogene wijze. Het zou onjuist zijn gebrek aan activiteit en organisatie uitsluitend verantwoordelijk te stellen voor onze procentsgewijze lagere representativiteit tegenover het aantal afgestudeerden van universitair niveau. Een belangrijke oorzaak ligt echter wel in het feit dat de jongeren zich ten opzichte van onze vereniging vrij ongeïnteresseerd opstellen. Dit betekent zeker niet dat zij afkerig zouden staan tegenover de huidige Vlaamse problematiek, wel integendeel. In mijn contacten met de wetenschappelijke en de rijksadministratie heeft persoonlijke ervaring mij geleerd dat het inderdaad vooral de jonge Vlaamse academici zijn die erop staan in hun eigen taal te worden toegesproken en

gerespecteerd, binnen het franswauwelende Belgische establishment. Hoewel zij niet zo direkt zullen geneigd zijn „met van Maerlant te juichen” blijven de jongeren dus een duidelijk Vlaamse reflex vertonen. Willen wij deze reflex stimuleren in deze leeftijds-groep, dan moeten de jongeren van onze vereniging een veel sterkere en eigentijdse motivering meekrijgen. Dit is volkomen mogelijk en ligt geheel in de lijn van de Vlaamse traditie. De Vlaamse Beweging was en is vooral een *sociale* beweging.

De keuze van het besproken thema voor onze algemene vergadering biedt derhalve een enige gelegenheid om de jongere intellectuele generaties, meer dan door slogans of betogingen, actief te sensibiliseren voor de huidige standpunten, die door de Vlaamse Beweging worden ingenomen. Wanneer wij ons inzetten voor hun promotiekansen, kan dit uiteindelijk de representativiteit van onze vereniging slechts ten goede komen.

lic. sc. inf. Leo DEKLEERMAEKER,
algemeen secretaris V.V.A.,
gouwsecretaris Brabant.

100 jaar vlaamse studentenbeweging

IN HET KLEIN SEMINARIE TE ROESELARE

PROGRAMMA VAN DE JUBILEUMVIERING

★ **Zondag 31 augustus 1975 te 10 uur.**

Plechtige Eucharistieviering van uit de St.-Michielskerk te Roeselare, rechtstreeks uitgezonden door de Vlaamse Televisie.

★ **Zaterdag 11 oktober 1975 te 11 uur.**

Opening van de tentoonstelling „100 jaar Vlaamse Studentenbeweging”.

Presentatie van een Jubileumuitgave met unieke en bijzondere bijdragen van bevoegde personen.

Speciale dagafstempeling van een postzegel.

★ **Zaterdag 18**

Zondag 19

Zaterdag 25

Zondag 26 oktober 1975 te 20 uur.

Opvoering van het evocatief showspel „De Groote Stooringe” op tekst van Anton van Wilderode, lid van de koninklijke academie voor taal en letterkunde en doctor honoris causa van de K.U.L., in de regie van Remi Van Duyn.

Wij verwachten alle bewuste Vlamingen op deze Jubileumviering.

Nu reeds zeggen wij U „hartelijk welkom” !

Het inrichtend comité.

Traditiegetrouw komen elk jaar de V.V.A.-vrienden van Zuid-West-Vlaanderen op een nieuwjaarsreceptie samen om elkaar een voorspoedig en vreugdevol nieuwjaar te wensen. Een goede gewoonte die vriendschap en wederzijdse waardering in de hand werkt.

Dit jaar hadden algemeen V.V.A.-voorzitter, dr. A. Van Lerberghe en zijn lieve echtgenote er prijs op gesteld de V.V.A.-vrienden voor de nieuwjaarsreceptie thuis te ontvangen, een initiatief dat door het overgroot deel van de leden met enthousiasme werd beantwoord. Zoveel enthousiasme, dat het die zaterdagavond in januari onmogelijk was een parkeerplaatsje te vinden in de buurt van de Burgemeester Pyckestraat.

Een minzaam glimlachende gastvrouw en een stralende gastheer begroetten hun vrienden V.V.A.-leden gul en royaal. Dan voorzichtig doorschuiven, glaasje in de ene hand, wensen wensend, met de andere hand handjes geven en waar het pas gaf – of aanleiding – zoentjes ook. En nochtans, de hemel weze getuige, V.V.A.-Kortrijk is niet uitermate zoenerig. Maar eens in het jaar dan toch wel.

Een enorm fijne bedoening met een geweldige sfeer : opgetogen gasten, V.V.A.-buren, hoog academisch gezelschap, vice-rectoraal bezoek, de vertrouwde gezichten en de nieuwe leden, nog heel even onwennig bij het binnenkomen ; ze waren allen van de partij en lang bleven ze. En weer kwamen nieuwe vrienden bij, maar het voorraadbeheer hield met superieure inspiratie stand : ieder werd in ruime mate bedacht met z'n natje en z'n droogje.

Gezellig praten met vertrouwde vrienden, kennis maken met nieuwe. Afscheid nemen van vrienden die weldra vertrekken naar het buitenland. Ongeweten ook afscheid nemen van Dirk Tremmery, die enkele dagen later schielijk zou verscheiden. Met beste herinneringen denken we aan hem terug.

Hooggeachte voorzitter, lieve Mevr. Van Lerberghe, dank om de uitnodiging. En graag aanbevolen : bis placet.

afdeling Kortrijk

Zoals de Israëlieten, na jaren rondzwerven in de woestijn, eindelijk in het beloofde land zijn aangekomen, zo zijn de Kortrijkse academici, na sinds 7 jaar, alle zalen van de stad te hebben bezocht, eindelijk aangekomen in het Hotel Broel waar zij hopen lange jaren in peis en vree te kunnen gedijen.

Zo leidde rechter Julien de Zegher op 21 november 1974 de vergadering in, en nog vele humoristische vergelijkingen en anecdoten vertelde hij, naar zijn zeggen „to make things more respectable” maar naar de bescheiden mening van schrijver dezes, ongeschikt om in een academisch blad van wetenschappelijke gestrengheid als onderhavig te rapporteren.

De spreker, Prof. J. Quackelbeen, handelde over woongedrag en psychologie. Hij wees er op dat de huidige woonsituatie vooral in de steden aanleiding geeft tot psycho-sociale deviaties, door het gebrek aan bevredigen van de behoefte aan rust, door gebrek aan het vlot tot stand komen van menselijke relaties en door verlies van het contact met de natuur. Door het verlies van een eigen identiteit van de stad of de wijk, door de uniformiteit ontbreekt een vertrouwd beeld van de bewoners, wat juist de eerste voorwaarde is voor het „zich thuis voelen”.

Het jachtig verkeer neemt alle gevoel van veiligheid weg. Deze verziekte woonvorm geeft aanleiding tot een verhoogde agressiviteit en tot het overbeklemtonen van de sexualiteit. Als oorzakelijke factoren vermelden spreker de bureaucratie, het onbeperkt onroerend bezit en vooral de grondspeculatie.

Ten slotte kwam spreker op voor een nieuwe woonvorm, steden en wijken die voldoen aan onze behoeften van rust, sociale omgang en veiligheid.

Een zeer geanimeerde discussie leverde het bewijs dat de spreekbeurt goed ingeslagen was, maar menig pintje bracht terug de vrede tussen de radikalen en de beati possedentes zodat in de late uurtjes de Broel in een ideaal woonmilieu omgetoverd werd.

De zeven blijdschappen en de zeven weeën van liefde en huwelijk

De afdeling Kortrijk van het V.V.A. heeft de goede gewoonte aangenomen een avond per seizoen te wijden aan een kunst, die niet voor belegging en speculatie vatbaar is, de woordkunst met name. Dit jaar werd daarvoor een beroep gedaan op het keldertheater Malpertuis uit Tielt, dat in het Broelhotel gedichten en prozafragmenten serveerde, die – om het programma te citeren – op kamertemperatuur werden voorgezet door Tine Ruyschaert en Herman Verschelden, en met muziek omkransd werden door André Roels. Huwelijk en liefde, de verrukkingen, de ontgoochelingen en de bitterheden ervan, werden veelvuldig bezongen in alle talen van de wereld. Ook het Nederlands heeft de hele gamma bespeeld, innig bij A. R. Holst, E. Hoornick, R. Verbeeck, C. Schouwe-

naars ; schamper bij E. Elsschot, M. Vanden Plas, J. Slauerhof ; humoristisch bij A. Schmidt. Twee deklamators, een man en een vrouw, wisselden elkaar af, elk in een eigen stijl, beiden even smaakvol, even klankrijk, even expressief, even boeiend. Tussendoor bracht André Roels eigen liedjes, die hij op de gitaar begeleidde. Wie hoorde die man ooit over de radio ? Wie zag hem op het beeldscherm ? Als we niet moeten wanhopen over degenen, die het daar voor het zeggen hebben, komt hij er spoedig. We hebben enkele kleinkunstenaars, die wat in hun mars hebben, maar die genegeerd worden door de officiële media, die kijk- en luisterdichtheid voor enig criterium nemen en ermee doorgaan de volkssmaak grondig te verknoeien.

Een fijne avond was het. Terecht mocht achteraf gezegd worden : hoe mooi, vrienden, is ons Nederlands, als het door zulke gulden monden ten gehore wordt gebracht.

Henri Vergote, die bovenstaand verslag heeft geschreven, leidde deze gesmaakte poëzie-avond in en uit met kennis van zaken en met de welbespraaktheid die hem siert.

*Ken uw land, herken uw land :
toeristische autotocht*

Tussen Ronse en Zottegem ligt het land dat we zouden leren kennen en herkennen . liefelijke landouwen waardoor de Zwalm zich een bochtige weg zoekt. Het was mei, de harten waren opgetogen en het weer onbetrouwbaar als altijd.

Met een routebeschrijving op rijm – streng alexandrijns – vertrokken de deelnemers één na één op de Kwaremont het Muziekbos in. De inspiratie van de wegdichters was vruchtbaar geweest, want in het begin vonden we gemakkelijk de te volgen weg.

Onderweg werden vragen opgelost over katholieke heiligen en geuzen, over kerken beider confessie en over telende boeren. Tot dusver bleven de vragen

binnen de rechtgelovigheid. Zelfs de peiling van hart en nieren naar de gedegen kennis inzake muziek, land- en tuinbouw bleek in behoorlijke mate orthodox, alhoewel. Van een landb. ir. kan je niet verlangen dat hij vermoedt hoeveel aardappelen een ha opbrengt en informeren naar het geslachtsleven van kippen is slechts marginaal netjes.

En toen kwam het.

De wegdichters kregen gaandeweg moeite met hun muzen ; niet dat ze de vorm hadden verwaarloosd, verre van, maar inhoudelijk kwam de routebeschrijving geleidelijk in de vernieling. Bovendien had Openbare Werken wegversperringen en -omleggingen aangebracht op de pijnlijkste momenten, zodat de deelnemende V.V.A.-ers, allemaal mensen onderweg, niet zonder nodige inspanning met overgave telkens de verkeerde weg opgingen. Een diplomaat met vakantie, die toevallig getuige was van ons aanhoudend gissen en missen, zou achteraf privatim te kennen geven dat deze in vrijetijders verklede academici een waardigheid bleven ten toon spreiden, waarvan men in het buitenland nauwelijks weet heeft.

Tot slot bleven nog enkele literaire vraagjes : over dames en heren uit het land van Munk en Zwalm, die sedert het begin van onze tijdrekening ooit enig vers of proza aan een drukker hadden toevertrouwd. Andermaal werd ons duidelijk dat onze letterkundige vorming in het middelbaar onderwijs heel wat essentiële hoofdstukken had overgeslagen. Hoeveel schone bladzijden uit onze roemrijke Vlaamsche letteren heeft men ons niet verdonkeremaand !

En zo kwam het dat we alle antwoorden schuldig bleven. Beati possedentes die assistenten tewerkstellen, poogden telefonisch zachte druk uit te oefenen om goede antwoorden te laten zoeken, maar de gerechtigheid heeft gezegepraald en de besten zijn het die die V.V.A.'s zegezoektocht in de wacht hebben gesleept.

Aan tafel werd ruim nagepraat en reeds afgesproken voor mei '76, want dan wordt uw en ons land opnieuw gekend en herkend.

**PARADOX : DE VLAAMSE RIJKSWACHTERS DANKEN HUN PROMOTIES
AAN DE VLAAMSE BETOGERS.**

van wapenbroeders...

...en zusterorganisaties

Overlegcentrum

Het overlegcentrum voor Vlaamse verenigingen heeft een motie gepubliceerd betreffende het in stand houden van aparte loketten in Brusselse gemeenten, ondanks alle uitspraken en adviezen.

Voor het geval op 1 oktober 1975 ter zake niets is gebeurd, wordt een grote nationale actie aangekondigd.

Verbond van het Vlaamse Overheidspersoneel

In *Het Nieuw Klimaat* van april 1975 stelt het V.V.O. zeer gevat en in grote letters de volgende vraag: „Waarom schorst de regering de heer Nols niet, zoals met twee Vlaamse ambtenaren gebeurde?”. Het zeer logisch antwoord luidt: „Omdat dan de rollen omgekeerd zouden zijn. Nols zou bij de Raad van State in beroep kunnen gaan en op zijn beurt twee jaar moeten wachten op een uitspraak...”

Vlaamse Volksbeweging

In verband met Schaarbeek heeft de V.V.B. te Brussel een tweetalig pamflet verspreid, dat ons bijzonder pertinent voorkwam.

Wij laten dan ook gaarne de Vlaamse tekst volgen.

Brusselaars,

De lokettenoorlog te Schaarbeek hangt uw voeten uit. De onze ook.

Wij worden het inderdaad rotbeu dat wij Vlamingen in 1975 in Brussel nog altijd als tweederangsburgers – met misprijzen en achterdocht – behandeld worden door een aantal achterlijke politikasters en hun meelopers.

Wij zijn zo goed Belgen als de andere en de grondwet zegt toch dat alle Belgen gelijk zijn.

Wij willen gewoon te Brussel, waar toch honderdduizenden Vlamingen wonen en even zoveel komen werken, te Brussel dat toch de hoofdstad is van alle Belgen, ook van de 5.600.000 Vlamingen, als evenwaardig behandeld worden en gastvrij ont-

haald worden! Maar dan maakt men U wijs dat de Vlamingen imperialisten zijn en dat wij Brussel willen overrompelen en volledig vervlaamsen!

En velen onder U geloven dergelijke onzin!

Eerlijk gezegd, wij komen er niet meer bij dat gij vertrouwen schenkt aan mensen als burgemeester Nols en consoorten die volop bezig zijn hun en uw graf te delven. Dit is toch zonneklaar! Brussel heeft nog een toekomst als hoofdstad, maar een hoofdstad waarin niet alle burgers van een land zich thuis kunnen voelen tekent haar eigen doodvonnis. Brussel is economisch gezien een centrum voor activiteiten uit de tertiaire sektor (dienstenverlening) voor het ganse land. Dit wil zeggen dat uw economische welvaart onverbreekbaar verbonden is met uw goede relaties en met uw innige samenwerking met het ganse land. En zeker met het Vlaamse landsgedeelte.

Een afzondering van en een breuk met Vlaanderen zouden voor Brussel ondergang en voor U armoede betekenen!

Dat gezwam over volwaardig afzonderlijk gewest en federalisme met drie is pure onzin!

Natuurlijk is Brussel een speciaal gebied, maar juist omdat er Vlamingen en Walen, nederlandsprekenden en franssprekenden samenwonen en samenwerken. Maar zeker geen afzonderlijk gewest los van Vlaanderen en los van Wallonië.

Brussel is ook Vlaanderen en Vlaanderen is ook Brussel; net zoals Brussel ook Wallonië is en Wallonië ook Brussel is. De meerderheid van de Vlamingen is gewonnen voor een eerlijke federale structuur in België. Deze zou er reeds lang moeten geweest zijn, dan zou ons veel miserie bespaard gebleven zijn. Maar dan een federalisme van de mensen en niet van de grond, dat wil zeggen een federalisme met twee waarin Brussel zijn rechtmatige rol vervult van gemeenschappelijk gebied, hoofdstad en bindteken tussen alle Belgen!

Nog dit: wat denkt gij van dat betogingsverbod dat door een aantal burgemeesters werd verordend? Brussel was toch steeds een vrije stad, fier op zijn democratische gezindheid! Dat betogingsverbod doet ons denken aan Madrid en Moscou, en ruikt erg naar de periode 1940-1944.

Brusselaars!

Laat U niet ringeloren door kortzichtige politikasters. De Vlamingen zijn niet tegen U. Zij willen enkel gerespecteerd worden en op een eerlijke basis samenwerken. Zonder dat: geen oplossing voor de communautaire problemen.

De Vlaamse Volksbeweging.

VAN ELSLANDE : EXTRA MUROS SI VIS PACEM PARA BELLUM, INTRA MUROS SERVITUDINEM

mededelingen

Ter informatie laten wij hierbij de adressen en telefoonnummers van de diverse secretariaten van onze vereniging volgen.

DE AFDELINGSSEKRETARIATEN :

ANTWERPEN

Antwerpen

Jachthoornlaan 23, 2232 's Gravenwezel
Tel. (031) 58 87 32

Campinia Academica

Amerikalaan 22, 2440 Geel
Tel. (014) 58 87 89

Klein-Brabant

Rollierstraat 1, 2688 Sint-Amands
Tel. (052) 33 22 83

Taxandria

Molenstraat 63, 2160 Brecht
Tel. (031) 13 80 51

BRABANT

Brussel

Merellaan 43, Sint-Genesius-Rode
Tel. (02) 358 50 19

Oost-Brabant

Panoramalaan 45, 3010 Wilsele
Tel. (016) 23 26 72

LIMBURG

Gorsemeuweg 8, 3800 Sint-Truiden
Tel. (011) 67 33 41

OOST-VLAANDEREN

Gent

Kerkstraat 27, 9870 Olsene
Tel. (091) 88 91 15

WEST-VLAANDEREN

Brugge

Gentpoortstraat 5, 8000 Brugge
Tel. (050) 33 19 82

Ieper

Iepersteenweg 16, 8930 Boezinge
Tel. (057) 42 25 67

Kortrijk

St.-Martens-Latemlaan 18, 8500 Kortrijk
Tel. (056) 21 18 77

Oostende

Dwarsstraat 18, 8245 Snaaskerke
Tel. (059) 70 86 81 (8-11.30 u.)

Roeselare

Van Maerlantlaan 15, 8800 Roeselare
Tel. (051) 20 49 84

ALGEMEEN SEKRETARIAAT :

E. Jacquainlaan 126, 1000 Brussel Tel. (02) 218 68 20 (8-12 u.)
PR 000-0429238-13

De afdeling GENT werd onlangs opgericht. Het programma voor het academiejaar '75-'76 werd reeds volledig uitgewerkt en het zal eerlang aan de leden van Gent overgemaakt worden.

De openingsrede wordt in oktober a.s. gehouden door premier Tindemans. Voor deze inaugurale zitting zullen de Gentse leden een afzonderlijke uitnodiging ontvangen.

OPENBAAR KUNSTBEZIT

Op 8 januari jl. heeft Openbaar Kunstbezit zijn nieuwe jaargang voorgesteld tijdens een persconferentie te Antwerpen. Wij kunnen hem van harte aanbevelen en laten daarom enkele nuttige gegevens volgen.

Abonnementsprijs 1975 : binnenland : 395 F – buitenland : 450 F te storten op prk. 000.0099920.10 van Openbaar kunstbezit te Antwerpen.

Adres : secretariaat : Jan van Rijswijcklaan 28, 2000 Antwerpen, tel. 031-37 61 80, abonnementsdienst : Keesinglaan 2/20, 2100 Deurne, tel. 031-24 59 62.

Museumkaart : bij de eerste aflevering van 1975 ontvangt iedere abonnee een museumkaart die gratis toegang of reductie op de toegangsprijs verleent tot de meeste musea en een aantal kastelen in België en Nederland. In een aantal musea bekomen de abonnees ook reductie bij de aankoop van catalogi.

In de reeks monografieën die verschijnt onder auspiciën van het V.V.A., publiceerde oud-voorzitter Paul F. BEECKMAN bij de Nederlandsche Boekhandel de brochure *De studentenrevolte van 1924/25 te Leuven*. Deze bijdrage handelt uitvoerig over de houding van rector Ladeuze en het Belgisch episcopaat t.o.v. de Vlaamse studentenbeweging en over de maatregelen van het rectoraat waarvan Paul F. Beeckman het slachtoffer werd. Dit getuigenis wordt ter beschikking gesteld van de leden.

Bepaalde achtergrondinformatie over de beweegredenen en de onthutsend-onbegrijpelijke houding van de Belgische bisschoppen vindt u in de studie van Robrecht BOUDENS : *Kardinaal Mercier en de Vlaamse beweging* (Davidsfonds 1975), blz. 222 tot 230.

*
* *

In het jongste nummer van *De Brug*, tijdschrift van de Rijksuniversiteit te Gent, onderzoek dr. A. Bonte de toekomstmogelijkheden van de afgestudeerden van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte. In het licht van de algemene ledenvergadering op 8 november a.s. bevelen wij de lectuur van deze bijdrage ten zeerste aan.

De stelling die algemeen secretaris Leo Dekleermaeker in onderhavig nummer inzake academische werkloosheid verdedigt, vindt bevestiging in de bijdrage van dr. A. Bonte.

*
* *

In het *Staatsblad* van 1 mei jl. verschenen de statuten van het op 11 februari jl. opgerichte *Karel Bulsfonds*. Deze vereniging, die de naam draagt van de laatste Vlaamse burgemeester van Brussel, heeft als doel de handhaving en de promotie van de Nederlandse taal en cultuur in de gebieden waar deze taal en cultuur met andere talen en culturen geconfronteerd wordt, en namelijk in Brussel, langsheen de taalgrens in België en in Wallonië.

Het Fonds zal zich vooral bewegen op eigentijdse culturele terreinen en de uitwisseling met andere culturen nastreven. Het wil op een niet-partijpolitieke en pluralistische wereldbeschouwelijke grondslag een actieterrein bieden voor diegenen die geestelijk tot de Vlaams-nationale strekking behoren en hun vertegenwoordiging, naast deze van de andere culturele organisaties, in alle raden en instellingen verzekeren.

Voorzitter : Notaris Hans Berquin.

Ondervoorzitter-penningmeester : Ir. Paul Meulemans (voorzitter V.V.A. Brussel).

Afgevaardigd-beheerder : Karel Pinkhof.

Secretaris : Yvo Peeters.

Allen uit de Brusselse agglomeratie.

Plaatselijke afdelingen van het Karel Bulsfonds werden reeds opgericht in Schaarbeek, Sint-Lambrechts-Woluwe en Koekelberg. De zetel is gevestigd in de Koningsstraat 192, 1000 Brussel.

*
* *

Iedere keer als u de draadjes van een fles champagne losfriemelt...

moet u eigenlijk even aan Bekaert denken. Da's aardig. Want Bekaert is een draadfabrikant met bijna 100 jaar ervaring. En met industriële en commerciële vertakkingen over de vijf continenten. Zonder Bekaert zouden er geen draadjes voor die champagnekurk zijn. Geen veren voor een stoel. Geen spaken voor uw fiets. Geen draad voor een brilmontuur. Geen snoer voor uw scheerapparaat. En noem maar op. Tja, zonder draad zou de wereld er heel anders uitzien.

**Bekaert blijft,
want draad is onvervangbaar.**

N.V. Bekaert S.A. B 8550 Zwevegem, België

BEKAERT

personalia

OVERLIJDENSBERICHTEN

Jan Frans Fransen, dr. med. KUL 1910, geb. te Rijkevorsel op 9.2.1886 en overleden te Gent op 19.6.'75. Hij specialiseerde in de psychologie te München en was van 1923 tot 1956 hoogleraar in de Psychologie aan de RUG. Hij was een geëngageerd en sociaal voelend Vlaming en katholiek. Jarenlang was hij lid van de raad van beheer van de Standaard en secretaris-generaal van de Bond van grote gezinnen – zelf had hij acht kinderen –. Reeds in 1935 werd op zijn initiatief deze bond gesplitst in een Vlaamse en een Waalse afdeling. In het herstel van de Vlaamse Beweging na de Tweede Wereldoorlog, in de herleving van de IJzerbedevaarten en in de wederopbouw van de vernielde IJzertoren heeft hij aan Vlaanderen zijn grootste dienst bewezen. In 1947 werd hij voorzitter van het Vlaams Geneesherenverbond en in 1948 voorzitter en later erevoorzitter van het IJzerbedevaartkomitee. Een bomaanslag op zijn woning vermocht zijn moed en kalme vastberadenheid in die dagen niet te ontwrichten. Hij bleef afzijdig van elke partijpolitiek om zich geheel in te zetten voor zijn ideaal: de Vlaamse eenheid. Hij is de vader en schoonvader van onze leden, dr. med. Jaak Fransen en dr. med. Frieda Fransen-de Munck uit 's Gravenwezel. Hen en de ganse familie bieden wij, met de hulde aan deze grote voorman, ons aller diep gevoelde rouwbetuiging.

Albert de Zegher, dr. med. kinderarts, broer van rechter Julien de Zegher, geb. te Poperinge op 26.8.'26 en overleden te Kortrijk op 3.5.'75.

Pierre Dekleermaeker, geb. te Sint-Lambrechts-Woluwe op 20.6.'13 en aldaar overleden op 16.5.'75, vader van lic. sc. Leo Dekleermaeker, algemeen secretaris V.V.A.

Simeon Napoleon Beheydt, dr. med., schoonvader van dr. med. Pol de Müelenare uit Staden, geb. te Moorslede op 29.6.'89 en overleden te Oostende op 25.5.'75.

Emiel van den Broeck, dr. med., geb. te Aarschot op 21.6.'13 en overleden te Rotselaar op 29.5.'75.

Albert Vallaëys, b.b.ir., geb. te Roeselare op 2.12.'98 en overleden te Antwerpen op 29.5.'75.

Berten Vallaëys werd in 1924 het slachtoffer van een tragisch incident tussen Vlaamse en Waalse studenten: tijdens een confrontatie in de woelige dagen van de Leuvense studentenrevolte werd hij neergeschoten.

De in dit nummer vernoemde publicatie van oudvoorzitter Beeckman geeft een uitvoerig verslag over de gebeurtenissen en de voorgeschiedenis, dat op

deze wijze een afscheidshulde brengt aan Berten Vallaëys.

Walter Soetaert, apoteker, echtgenoot van apoteker Paula Mannens, Brugge, vader van Karel Soetaert, apoteker te Brugge en van ingenieur Geo Pil en Hildegarde Soetaert lic. psychologie, bestuursleden van afdeling Kortrijk, geb. te Blankenberge op 22.9.'13 en overleden op 5.7.'75 te Blankenberge.

GEBOORTEN

Mathieu, eerste kindje van dr. med. Henri Samain en dr. jur. Rita Omwal, geb. te Kortrijk op 28.9.'74.

Siska, eerste kindje van dr. med. en Mevr. Jan Delecluyse, geb. te Kortrijk op 4.12.'74.

Jan, derde kindje van dr. med. en Mevr. Luc Desmet, geb. te Kortrijk op 19.2.'75.

Dimitri, derde kindje van dr. med. Marc Hardeman en dr. med. Martine Degroef, geb. te Kortrijk op 23.3.'75.

Karel, tweede kindje van dr. ir. Jan Kretschmar, voorzitter van afdeling Oost-Brabant, geb. op 17.5.'75 te Mol.

Karin, tweede kindje van ir. Gilbert Cobbaert en Fernande Develder, lic. germaanse filologie, geb. te Menen op 16.7.'75.

HUWELIJKEN

Helma de Smedt, lic. gesch., huwde op 31.5.'75 te Antwerpen met **Erik Houtman**, rijksarchivaris.

Elza Fredrix en **Jos Vleugels**, lic. beroepsoriëntering en selectie, huwen te Brussel op 24 juli e.k.

GELUKWENSEN

Jacques de Bie, lic. klassieke filologie KUL '54, behaalde op 18 juni '75 de graad van doctor in de Wijsbegeerte en Letteren, groep klassieke Filologie, met de verdediging van een proefschrift waarvan de titel luidde: „Problemen, methoden en resultaten van statistisch en computationeel taalonderzoek, toegepast op de woordorde in klassiek attisch proza.”

Anton van Wilderode, bekend Vlaams dichter en essayist, verwierf op 17 april '75 het ere-doctoraat van de Faculteit van Wijsbegeerte en Letteren aan de KUL. Hij verdiende zijn sporen niet alleen in de beoefening en het onderwijs van de klassieke literatuur, maar is ook de verdienstelijke auteur van vele aangrijpende Vlaamse liederen en gedichten en van talrijke IJzerbedevaartteksten. In zijn letterkundige lezingen voor het V.V.A. heeft hij onze leden reeds vaak onvergetelijke avonden gebracht.

**krijg je
wel genoeg
voor
je geld ?**

**Uitzonderlijk hoge interest voor
beleggingen op termijn.**

Voor het geld dat je gedurende
een bepaalde tijd niet nodig hebt,
heeft de Kredietbank soepele be-
leggingsformules met uitzonderlijk
hoge interest namelijk : **Kasbons en
Termijnrekeningen.**

 KREDIETBANK

Aanbevolen voor :
KREDIET
BELEGGINGEN
SPAAR- EN VOORZORGENSTELSEL

n.v. SPAARCENTRALE

Voorzitter : E. F. BRIEVEN
Private Spaarkas
Gesticht in 1917
H. Jaspalaan 113 - 1060 Brussel